

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**In Canonem Sacrificii Missae, Vti & reliquas eiusdem
Partes Brevis Ac Lvcvlenta, & ad pietatem vtilis Expositio**

Veken, Frans van der

Coloniae, 1644

§ 8. De signo Crucis

urn:nbn:de:hbz:466:1-9878

Spiritus Sanctus superueniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi. Tu quoque nunc quæris: quomodo panis corpus Christi, & vinum cum aqua coniunctum sanguis Christi fiat? Tibi-tem respondeo: Spiritus Sanctus superuenit, eaq; efficit, quæ orationis facultatem ac mentis intelligentiam excedunt. Hunc igitur omnis sanctificationis fontem præsentis oratione imploramus, vt suis potentia ac bonitatis gressibus aduenire dignetur, & non solum sacrificium iam præparatum perficere, sed sua etiam erga nos benedictione complere. Dicitur autem Sancto eius nomini præparatum: quia honor & gloria Sacrificij soli Deo defertur.

§. VIII.

De signo Crucis.

IN postrema oratione Sacerdos ea, quæ obtulit, Cruce signat, vt Deo repræsentet Christi merita, quæ in Cru-
ce

ce per mortem consummauit. Hæc enim erat conditio, sub qua Dominus per Isaiam prædixit voluntatem suam in Christi manu dirigendam *a*: *Si posuerit pro peccato animam suam.* Quam conditionem iam impletam exhibemus, quoties illud salutis signum formamus: ideoque cum fiducia *DEVM* rogamus, vt nobis postulata concedat: atque si syngrapham exhiberemus, qua se Filio ad id nobis præstandum obligasset.

Atque hæc est causa, cur toties in sacrificio repetatur hoc signum: præterquam quod sic protestemur nos cultores esse Crucis & Crucifixi in primis amantes: hanc enim rationem reddidit Tertullianus *b*, cur olim Christiani manibus in formam Crucis expansis orarent.

Sed quid, inquires, mysterij in numero: cur nunc semel, nunc ter, quandoque etiam quinies Crux exprimitur?

a Isa. 53. b de exhort. Martyr. c. 8.

tur? Video multos id referre ad varias partes, causas, instrumenta Passionis Christi: quorum pietati ac sapientiæ nihil penitus detractum volo. Sed ne tam multis Lectoris memoriam onerem: ijs prætermiſſis communissimam simul ac memoratam facillimam (quidni dicam pietati aptissimam?) rationem propono: Crux efformatur semel, ut diuinæ naturæ unitatem repræsentet: ter, ut Personarum trinitatem: quinies, ut totidem Christi plagas grato animo recolamus.

Sunt qui ad tres Cruces à Deo petant totidem virtutes Theologicas: ad vnam Crucem, pro illa vnica supplicent virtute, cui conquirendæ peculiari consilio studioq; incumbunt: ad quinque, pro quinque sensuum custodia. Quidni Sacerdos ex tot signis salutiferæ Crucis, vel vnicum impendat hostibus suis, omnibusq; cum quibus aliquando simultatem gessit? ut nimirum eo signo omnem ijs iniuriam of-

fen-

fenfamque condonet, quo DEVS
per CHRISTVM mundum sibi ini-
micum reconciliauit? Præiuit præ-
claro exemplo, non quidem Sacer-
dos, sed Francorum Rex Ludoui-
cus XII. Quod refert Spondanus
in suis Annalibus ad Annum CHRIS-
TI MCCCCXCVIII.

§. IX.

De lotionem manuum.

Qui legerit quantam olim mun-
ditiem excgerit DEVS, non à Sa-
cerdotibus tantum, sed etiam à laicis,
quando in veteri Lege, rebus diuinis
operari aut interesse debebant. Haud
mirabitur à Christiana lege in suo
longè digniori Sacrificio, singula-
rem sanctissimæ puritatis curam ha-
bitam. Ideo non solum ante illud
manus lauat Sacerdos: sed etiam
sub ipsum Sacrificij tempus, extre-
mos saltem digitos eluit. Verum eo
discrim-